

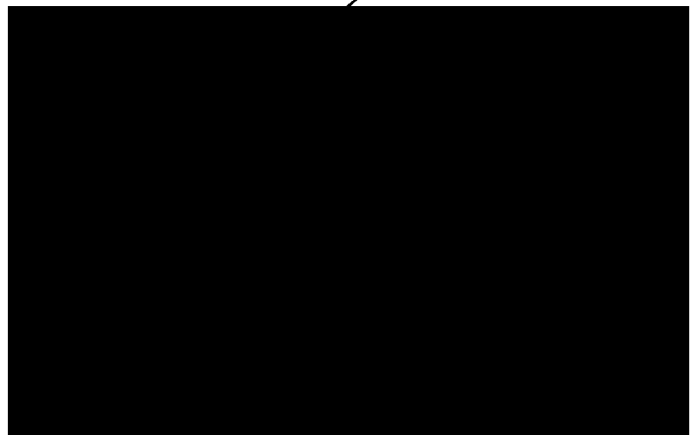
Melléklet:		db	8
Faldány:			1
Készítődátum:			8
Erkezett: 2015 NOV 12.			
Ügyszám: 11/2985-2/2015			
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

részére

hiánypótlása

IV/2985-1/2015 sz. ügyben

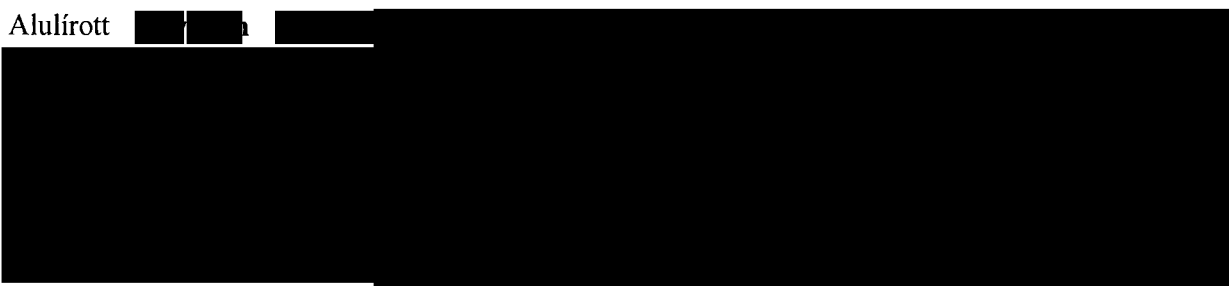
Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

Alkotmánybíróság IV/2985-1/2015 sz. tájékoztatására tekintettel az alábbi

beadványt

terjesztjük elő:

Eredeti beadványomban kértük a T. Alkotmánybíróságot, hogy, állapítsa meg az 5/2006. (II.7.) EüM rendelet a mentésről 11. § (4) b) c) d) és f) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény M cikk (1) és (2), a XII cikk (1) valamint XV. cikk (1) bekezdését továbbá a hivatkozott szakaszok vonatkozásában az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését. Valamint a hivatkozott bekezdések sértik az Alaptörvény T) cikk (2) és (4) valamint 38 cikk (2) bekezdéseit is.

Bár, mint panaszunkban kifejtettük, határozott jogi véleményünk, hogy az Alaptörvény Alapvetés, M) cikkben szabályozott feltételek, olyan háttérrendszert, körülményeket biztosítanak, illetve biztosítását írja elő, amelyből egyértelműen levezethető a jogalanyok számára biztosított szabadság. Ugyanakkor ezen szabadságjogok külön az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XII cikk (1) valamint XV. cikk (1) bekezdésében konkrétan, mint szabadságjog meghatározásra kerülnek. Ennek megfelelően az M) cikkben közvetetten szabályozott szabadságjog megsértése is megvalósul.

Eredeti panaszbeadványunkban feltüntetett eljárásjogi, jogszabály alkotási szabálysértések (Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés, T) cikk (2) és (4) bekezdés valamint 38 cikk (2) bekezdés), épp azzal sértik meg a panaszosok alapvető jogait, hogy a szabályozás ellenni fellépést nehezítik, a jogorvoslattól zárják el. A jogszabályi hierarchiát, a szabályozás szintjeit azért határozza meg az Alaptörvény, hogy elkerülje a jogalkotó önkényes és jogszabálysértő rendelkezéseit.

Természetesen ugyanakkor köszönettel elfogadjuk a T. Alkotmánybíróság jogi iránymutatását, így panaszbeadványunkat az Alaptörvény XII cikk (1) valamint XV. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapozzuk, a korábban kifejtettek, valamint az alábbiak szerint.

Alaptörvény XII cikk (1) bekezdés

„Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.”

A hivatkozott rendelkezés biztosítja a vállalkozás szabadságát, mely egyaránt megilleti mind a természetes, mind a jogi személyeket. A vállalkozási szabadság alapján – természetesen a jogszabályi kereteket betartva – a jogalanyok képességeikhez és tudásukhoz képest szabadon határozhatják meg vállalkozási profiljukat. A panaszos Társaságok működésük során több tevékenység kiválasztása mellett úgy döntöttek, hogy a rendezvénybiztosítási piacon is szerepet vállalnak. Piacra lépésükkor tisztában voltak azzal, hogy a területen, az ellátottak érdekeit szem előtt tartva számíthatnak bizonyos szintű korlátozásokra, kiemelt ellenőrzésekre, egészen addig a szintig, míg ez nem a szabadpiaci versenybe való öncélú beavatkozás, hanem az alkotmányjogi teszt próbáját kiálló garanciális korlát.

A panasz tárgyává tett rendelkezések ugyanakkor túlzó mértékben avatkoznak be a szabad piac működésébe. A rendezvénybiztosítás a panaszolt jogszabályváltozások hatálybalépése előtt is korlátozott piac volt, az Országos Mentőszolgálat (továbbiakban: OMSZ) mint generális mögöttes állami szolgáltató, a kiemelt rendezvények biztosítására privilegizált helyzetet élvezett. Tekintettel azonban arra, hogy ezen rendezvények (állami rendezvények, nemzeti ünnepek, valamint a kiemelkedő fontosságú rendezvények) kiemelt technikai háttérrel igényeltek, az emberi élet és egészség védelmében ezen megszorítások indokoltak voltak. A Mentőrendelet mostani módosítása azonban kiterjeszti az OMSZ monopóliumát képező rendezvények körét (állami rendezvények, az európai vagy nemzetközi sportrendezvények, az autómotor-, illetve lovassport-rendezvények, az egyidejűleg több helyszínen megvalósuló szabadtéri rendezvények, a kiemelt védelemben részesülő diplomáciai személyek vagy csoportok belföldi látogatását kísérő rendezvények, az előre láthatóan 10 000 fő egyidejű részvételét meghaladó szabadtéri rendezvények, a 2. melléklet 1.6.8. pontja szerinti, mentőhelikopter készenlétét megkövetelő rendezvények, a nemzeti ünnepek, valamint a kiemelkedő fontosságú rendezvények előkészítésének és lebonyolításának rendjéről szóló kormányhatározat szerinti rendezvények), számos indokolatlan tétellel. Avval, hogy a rendelet rész-monopóliumot biztosít az egyik piaci szereplőnek (OMSZ) teljesen egyértelmű módon sérti a vállalkozás szabadságát. Sérti, mivel kizárja a piaci működést. A vállalkozás szabadsága, mint gazdasági alapjog a „vállalkozóvá válás lehetőségét (ideértve a vállalkozás szabad megválasztását), másrészt az alkotmányos jogként elismert oldala az alanyi jognak nem minősülő vállalkozás gyakorlásához való jogot foglalja magában”. Azzal, hogy érdemi indok nélkül, egy iparágat kizár a jogalkotó a szabadon választható területek közül értelemszerűen korlátozza a választás szabadságát. A vállalkozó nem működhet abban a speciális iparágban, melyre a Rendelet vonatkozik. Tekintettel arra, hogy a vállalkozások már működtek, piaci szereplők, így a jogsérelem közvetlen és egyértelmű.

Mint eredeti panaszunkban kifejtettük, elképzelhető olyan konstelláció, mikor a vállalkozáshoz való jog korlátozhatóvá válik, más alkotmányos jogok védelme érdekében, a szükségesség és arányosság tesztjének figyelembe vétele mellett. Esetünkben azonban nem áll fenn olyan alapjog melynek védelme ilyen módon indokolt lenne. A magánvállalkozások igen szigorú feltételeknek való megfelelés mellett vállalhatnak feladatot a rendezvénybiztosítás piacán, mely elegendő biztosítékot jelent. (Amennyiben a jogalkotó álláspontja szerint nem így lenne, úgy a feltételeket kellene szigorítani, nem pedig monopolizálni a piacot).

Alaptörvény XV cikk (1) bekezdés

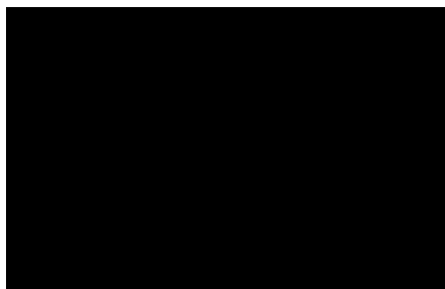
A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Az egyenlő elbíráláshoz való jog szintén megilleti a jogi személyeket, így a panaszos társaságokat is. A jog egyaránt biztosítja ez eljárásokban, a hatóságok, bíróságok előtt való egyenlőséget, valamint a törvény előtti egyenlőséget, tiltja a negatív megkülönböztetést a jogalanyok között. Azzal, hogy a jogalkotó a rendezvény-biztosítási piacon a piaci szereplők tulajdonosai szerint szelektál, egyértelmű, negatív diszkriminációt alkalmaz. Az OMSZ mint állami tulajdonú társaság monopol helyzetbe hozásával, a magántulajdonú piaci szereplőket, így a panaszos Társaságokat is, kiszorítja a piacról, így hátrányos megkülönböztetésével közvetlen kárt okoz. Nincs, vagy legalábbis a panaszosok előtt nem ismert, olyan objektív körülmény, amely szerint az állami szereplő alkalmasabb lenne a rendezvény-biztosításra mint a magán szereplők. Azzal együtt, hogy még amennyiben alkalmasabb is lenne, úgy az a piaci verseny szabályai szerint érvényesülne, így a monopolizálásra sem lenne szükség. Az alkotmányos jog – a negatív diszkrimináció tilalma – megsértése (vagy pozitív oldalról vizsgálva a törvény előtti egyenlőség megsértése) csak abban az esetben lenne indokolható, amennyiben a korlátozás egy másik alapjog érvényesüléséhez lenne szükséges, ilyen jog pedig esetünkben nincs. (Mint már jelen beadványunkban is, és eredeti panaszunkban kifejtettük, ha és amennyiben a jogalkotó célja az egészség vagy emberi élet védelmének erősítése lenne, úgy azt enyhébb eszközökkel megvalósíthatná).

Beadványomhoz mellékelem a beadványt előterjesztő Társaságok 30 napnál nem régebbi hiteles cégkivonatát, valamint aláírási címpéldányait.

Kérem, a T. Alkotmánybíróságot, hogy az eddig előadottak (jelen beadványom és eredeti panaszom) alapján szíveskedjen panaszomnak helyt adni.

Budapest, 2015. november 6.

Mellékletek:

1. Hiteles cégkivonat (4 db.)
2. Aláírási címpéldány (4 db.)